

Září 2.2002 - 17:17 NEW LEWEL

Stěhování je fakt sajgon... hustej krutej sajgon... nestíhám... Není net, mam dialup a viděl sem hustý věci....

Září 3.2002 - 12:17 Si nejsem jistej tím co je za den...

Pondělí, úterý, středa?? kdo, ví... je to fuk...

15:53 - Ty wole, ráno sem dělal díru na jednom našem fajrwolu... no musel sem já, ubožáček malý, protože, ten kdo měl, to nějak prostě nestíhal... tak nějak řečeno, takže sem dostal jeho přístup a seděl sem nad tím pár půl hodinek a paxe to powedlo... byl jsem na sebe hrdý... :-))) A večer asi zase někam puđu.... buď nahoru a nebo dolů.... :-)))

4.9.2002 - 12:17 Středa?

Jo, už od pondělka jedu na hashi... Měl jsem v ruce 30 gramovou cihličku. část sem musel rozprodat mezi známy... No vono se to dá možná nazvat dýleřinou, jenže průser je, že na tom nevidělám ani korunu, a vlastně takový velký množství se musí koupit jen kvůli tomu, že to prostě vyjde levnějc. Takže jedinej důvod, proč podstupuju takový zkurwený riziko je, že si prostě chci dobře a levně zakouřit.... No de vo howno... :-))

Jináč sem fčera potkal u Bushky Prematora, takže sme se děsně zkouřili a vzhledem k tomu, že neměl spát, taxem ho nexal přexrápat u mé maličkosti. V mém ubohém pokojíčku bez vybavení, koberce a závěsu.... :-)))

22:27 - Ten hash je hroznej zmašťovák. V přestěhovaný firmě vládne drobněj zmatek. navíc se nám nějak nedaří si uklidit kancl, takže už tak je tam zase bordel jako za starejch časů na národní. boha jeho to je sajgon. vlastně ani nevím co sem přes den dělal. přečet sem si nějaký weby, zapojil tiskárnu, vyměnil patch kabel v racku, udělal další díru do fajrwolu, dal si špeka a pak fakt už newím, jo a ještě řeším jak s jedním fajrwolem, ale to uvidím až zejtra.
Jo, musim... Jsem unaven...

Jo, čím víc poznávám Marcelu, zjišťuju, že je to ten typ lidí, který na první pohled vypadaj zcela úplně normálně, ale na druhej, třetí a další zjistíte, že právě takhle fikaně se maskujou lidi, který sou děsně hustý.... Víc než hustší... Jo, mám rád hustý ženský.... :-))) A některý hodně... :-)))

5.9.2002 - 09:00 Den Č.

Soudě podle toho, že sem viděl Reflex, kterej sem ještě nečet, bude asi čtvrtek. Ale krk byx za to nedal... :-))) No, nic...

11:20 - Už dlouho sem nenapsal nic filozofickýho. Nerad filozofuju, protože si pak připadám jako idiot co má blbý kecy. Seděli sme s kámošem a ještě s jeho kámošem U sudu, povídali si co jsme jako dělali minulej tejden, defakto sme byli všichni úplně na sráč po všech možnejch látkách, a vedle nás seděl nákej xixt co hrál na pijáno a za ním seděla nějaká mladá kundička, která tam pobíhala s

fotoaparátem, fotila si sedící náštěvníky, paxi furt něco čmáříkovala do nějakýho asi deničku, a nakonec jako vrchol provokace si objednala čaj. No a vzhledem k tomu, že to Jindru vytočilo, taxme se vysrali na Suda a šli sme někam jinam. Jo, a proto nechci mít blbý filozofický kecy, který bych si pak zapisoval do svého soukromého sešitku, a dělal ze sebe intelektuála. Ne, já jsem úplně normální člověk, kterej chodí do práce, vydělává tak akorát, aby přežil, hulí trávu, občas si dá nějaký jiný chemikálie, chodí do kina (ježíš, jak rád byx šel na něco), chodí na obědy, večeře, má qantum známejch, byl nešťastně zamilovanej a ted'ka se to možná rozjždí nanovo (jako vztah), takže newím co bude (fuckt newím a séře mě to...), jsem úplně normální člověk, kterej neřeší, že dva dny jede na kokainu, jsem úplně normální člověk, stejně jako ty a ty a ty, jsem tak normální, jak jen normální sou lidi okolo mě. Che che.... ;-)

Jediná otázka je, jestli mi můžete věřit. Co když píšu román na pokračování, kterej se vydává za deník. Co když sem prostě úplná totální nula, která si psaním na netu buduje svoji image, a nebo co když.... ????? Co chcete, to můžete.... :-)

Jéje, tři dny na hashi.. ja musím bejt zdecimovanej... asi bych měl začít pořádně chlastat, budu mít před sebou aspoň deset let... Aneb postrašte i Vy svého mladšího sourozence: **Policie: Vyvíjíme stále větší aktivitu v oblasti protidrogové prevence**

6.9.2002 - 13:25 Tlustá čára

Tak dneska stručně... Přítel Hugo dodělal grafický upravy v mý knize, která tak aspoň vypadá hezky... :-)) K přečtení potřebujete minimálně Adobe Acrobat Reader, a dělejte si s ní co xcete. Akorát jakýkoliv pokusy o vydání či přepsání ukázek je nutný konzultovat s autorem. Každopádně za šest géček hashe si budete moc dělat co se vám bude xtít... :-))

Marek Zet. - Tlustá Čára

19:36 - Napsáním knížky sem si splnil dávnej sen. Strašně dlouho sem chtěl něco napsat, a až ted' se dostavil nápad a energie. Díky tomu, že jsem se mohl upnout na něco jinýho, sem přežil několik fakt zasraně nechutnejch dnů a týdnů. Tři noci sem nespál a jen sem psal do svého starýho sešitu, kterýmu už odpadl hřbet. Pár tejdnu sem potom věnoval přepisování celýho díla do počítače. Několik tejdnu, který sem prožil ve strašný temnotě a bezvýchodnosti. Něktorej chlap mlátí do zdi rukama, něktorej proŕve polštář do mokra, něktorej chodí hodně tejdnu k psychologovi. Já newím jaký můžou bejt různý stavy, po neopětovanejch citech (resp. tak jak jste si představovali) nebo po vzájemnejch nedorozuměních, ale bylo to strašný. Nebejt několika lidí v mé blízkosti, myslím, že už bych tu nebyl. Jo, nebyl sem dalek od toho, ukončit pouť na tomto světě. Měl sem zážitek, kdy jsem stál na střeše, a v jednom okamžiku okolo mě byla mlha, mlha předemnou, já se otočil a mlha nikde, otočení nazpět a mlha tu. V tu chvíli sem si uvědomil, že sem vlastně šťastnej, naprosto nic mě netrápilo. Stál jsem na okraji střechy a nic sem neřešil. Jo, myslím, že tak vypadá amok. Ste někde úplně jinde. Jakoby by vás to ustřelilo někam, kde sice vidíte svý okolí, ale nic neřešíte. Pak jsem z jednoho jediného velmi soukromého pocitu prostě zvrátil na střechu na záda, v držce cigáro, a jen sem se smál. Jo, myslím, že okamžik blízké smrti je užasná věc. Dvakrát jsem je zažil a jednou i s filmem. Celý to má za důsledek, že se smrti nebojím, prostě jednou přijde a bude to. I když si nejsem jistej tím, jestli bych chtěl zemřít v tento čas. Ale co, to neřeším. Jednou to stejně čeká každýho. To je jediná jistota v našem životě. Jsem v tuhle chvíli vděčnej Marcele, už jen za to, že jsem ji potkal...

No a specijální poděkování si zaslouží Hugo (*no panáčku, až tě uvidím, tak tě fakt strašně zblafnu ;-)),* kterej naprosto překonal mý představy o designu knížky, myslím, že si to panáček fakt hodně dával, a že to vzal naprosto vážně.... Jo, Hugo je hustej.... :-)))

20:39 - Všichni lidi se zkaženejma zubama wokolo mě, trpěj depresí. Všichni lidi s neupravenejma vlasama žijou ve svém vlastním světě, kterýmu jen špatně porozumíte. Všichni lidi sou ňáký nemocný, všichni sou všechno, a všechno je nic. Co můžeme o sobě říct? Já newím. Nerozumím

tomuhle světu, mám problém se svým, rozumím jenom tomu, čemu chci rozumět, to ostatní se snažím aspoň trochu pochopit, ale čím víc do problému pronikám, tím míň se v něm orientuju. Připadám si jako v programu, kde programátor musí myslet na všechny varianty, který můžou nastat. Která z těch variant je ale správná? Těžko říct, každá větev v programu zvaném život, vede k nějakému výsledku. Ale k jakýmu. Je to možná stejný, jako když bloudíte rozlehlým bludištěm, tušíte někde konec, ale nevíte kde. Občas se mi stane, že v některých místech a chvílích mám pocit, že už jsem to jednou zažil. DEJA VU.

Ale co si mám myslet o lidech okolo sebe? Zvláště o některých. Nevím a netuším co bude dál. Jak se mám zachovat, co mám dělat? Už teďka nic neřeším, a výsledek je takovej, že si nepomatuju posledních sedm dnů. Kdybych si nepsal deník, na některý záležitosti si vůbec nevzpomenu. Jo sem zlej, píšu zlý texty, ale v jádru sem, možná bohužel, veselej člověk. :-)

Jedem

Jedem, jedem, jedem,
z kopce dolů,
naplnění nenávisť,
naplnění chutí,
naplnění láskou,
naplnění strastí,
jedem dolů k řece.

Jedem dolů,
po mokrejch kamenech,
jedem dolů,
čím dál rychlejc,
cesta klouže,
pomazaná bahnem,
ruce se chytaj,
trávy na okrajích,
padáme na záda,
padáme do bahna.

V pěstích chuchvalce,
otíráme je o stehna,
přejíždíme dlaněma,
přejíždíme po stromech,
setřený svinstvo,
zůstává na kůře,
a kůra na dlaních,
zadřená pod kůží,
krvácí a řve,
samou bolestí.

Vrážíme si jehly,
vrážíme si do těla,
tělo se brání,
cuká se a svíjí v křeči,
kapka jedu,
není do řeči,
mlčíme a jedem,
jedem dolů ke kamenům.

K očištným plamenům,
zbavit se problémů,
nalajnovanejš vedle sebe,
sedáme na břehu,
vytahujem nože,
motáme lana,
nabíjíme zbraně,
brousíme žiletky.

Ořezáváme si navzájem,
svý mladý krásný těla,
vyřezáváme do kůže,
krvavý ornamenty,
symboly zrození,
symboly života,
symboly smrti,
naposledy obcujem,
s tou prokletou děvkou,
Smrtí.

Prohlížíme si svý oči,
modrý, zelený, hnědý,
veselý, smutný, hluboký,
prohlížíme si svý vlasy,
prohlížíme si svý těla,
bez dotyku, beze slova,
bez emocí, bezhlavě a
bez očí.

Poslepu vstupujem
pod vodní hladinu,
jeden krok,
druhej a třetí,
omejváme svý rány,
omejváme svý stigmata,
omejváme svý ega,
omejváme svý pocity,
smejváme svoji bolest,
smejváme svoji krev,
vytejkající z čerstvejš ran,
barví vodu,
a nikdo si toho nevšímá.

Poslední nádech,
zadržení v plicích,
celí obklopeni vodou,
plodovou,
tak jako kdysi,
na začátku bytí.

Poslední výdech.

První nádech,
tak jako kdysi,
při našem zrození.

Z vody vyhnání na vzduch,
nyní se vracíme,
pokorně a s úctou,
do klína naší matky.

Jedem, jedem, jedem,
naplnění jedem.
Jedem vstříc svý smrti.
Neodvratně a nevyhnutelně.
Našel jsem svůj cíl,
našel jsem svůj osud,
připomínat lidem,
jejich vlastní smrtelnost
a být jim příkladem.

Budeme

Dnes večer se sejdeme,
v parku pod stromy,
budeme na sebe zírat,
budeme se na sebe smát,
budeme budeme budeme
budeme dnes večer nehybní.

Je nám jedno kde skončíme,
jestli na trávě, na hlíně,
a nebo pod hlínou.
Budeme na sebe dýchat,
budeme na sebe foukat,
budeme na sebe koukat,

Budeme se milovat,
budeme se nenávidět,
budeme budeme budeme,
kde budeme????
Tam kde sme byli,
na začátku,
tuhý a celý zcepenělý,
unavený strachem,
Ztrhaný špatnejma drogama,
znavený veškerejma pocitama,
znavený sami sebou,
znavený životem.

S nechutí vyhejbáme se autům,
s nechutí vyhejbáme se tramvajím,
s nechutí řítíme se temnotou,
s nechutí vrháme se do dalšího dobrodružství,
těšíme se na ukončení.

Kde budeme?
Když nejsme tam kde bysme měli být.
Kam půjdeme?

Když jsme na špatný cestě.
Kam se otočíme?
Když sme na konci stezky.
Strhaný mosty, jako lovci,
plížíme se krajinou,
hledáme si oběť,
úlitbu bohu.
Smrti.

Mnoho otázek

Kdo jsme?
Co jsme?
Kde jsme se tu vzali?
Kdo nás stvořil?
Proč?
S jakým cílem?
S jakým záměrem?
Co po nás chce?
Jaký je náš úkol?
Co mám dělat?
Co mám hledat?
Co tím získám?
Co tím ztratím?
Co to je?
Kde mám hledat?
Kdy mám hledat?
Kolik mi zbývá času?
Stihnu to?
Proč sem takovej?
Proč nejsem jinej?
Co to bylo za posranej záměr!!!???

Ptám se a křičím!!!!
Může mi někdo odpovědět?
Proč mám pocit,
jako by to bylo všechno předem domluvený,
a jen já nevím vo co kráčí???
Může mi to někdo říct?
Co mi chybí ke štěstí?
Šťastnej a vysmátej konec.
Těším se.

...

Jsem sám od samýho zrození,
nechtěl jsem po nikom,
abych přišel na onen svět.
Jen díky tomu,
že mí rodiče zatoužili,
po zkurvený hračce,

já přišel sem.
Devět měsíců v děloze,
sám,
pak nějakým podělaným řízením osudu,
čuli několika posranejm děložním stahům,
byl jsem vyplivnut ven.
A hnedka mě dostal do ruky doktor,
a první co udělal, že mi dal přes držku,
snad jestli dobře dejchám nebo řvu.
Pak ovázali mě obinadly
a položili mezi ostatní nešťastnky,
který pak jak na podnosu,
přivezli svejm matkám,
který se vo nás staraly,
kojily a hýčkaly.
Jen nikdo se mě nezptal,
jestli tu vůbec chci bejt.
Prostě mě sem postavili
a nezkoumali, jestli správně.
Od samýho dětství se mě pokoušeli svázat,
pokoušeli se mě postavit do latě,
s ostatními dětmi.
Di na písek,
jezdi na kole,
hraj si s indijánama,
čti si, nezlob, nerozčiluj nás,
buď hodnej, vždyť si hodnej,
a milej, budoucí skouřenej panáček,
zábavnej a hovornej, v pohodě.
Hustili do mě samý blbosti,
sed' rovně, dej si penál napravo,
piš tužkou, ale vono ti to nejde,
tak ti dáme propisku.
Ale von neumí říct "ř",
no tak to musíme k logopedovi.
Dva roky mi kroutil hubou,
a ničím mi nepomoh.
Možná sobě. Já nevím.
Nevím, neznám, netuším, nechci, toužím,
tuším, chci a nemám.
Od samýho počátku nevím co bude dál,
nevím co budu dělat po škole,
nevím co budu dělat za deset let,
nevím co budu dělat za týden,
nevím co budu dělat zítra,
nevím co budu dělat za pět minut.
Nevím, neznám, nemám co říct, chtěl bych,
nemůžu, samý podělaný NE.
NE! NE! NE!
NEvidím sám sebe, NEvidím lidi okolo sebe,
i když mám jejich tušení. NEvím co chci sám,
NERozumím sám sobě, NERozumím co chtěj po mě.
Nebaví mě NE. Chtěl bych ANO.
ANO! ANO! ANO!
Ale kde? Sem?
Sám ve vlaku, sám v tramvaji, sám v pokoji,

sám na cestě, sám v lese, sám v křesle,
sám v posteli, sám na nebi, sám v pekle,
sám v prdeli. Samý NEgativa.

POzitiva! Kde ste? Ukažte se mi, vy svině!
Vylezte všechna ta PO!

POznání, POTěšení, POvyražení, POKušení,
POslání.

PO prdeli, PO tlamě, PO breku, PO smrti,
PO životě, PO touhách a PO přáních.

PO pocitech, PO drogách, PO dobrým jídle,
PO čem ještě mám toužit? Co si mám přát?

No ty si ale chytřej, takovej technickej talent,
ty tomu rozumíš, ty seš šikovnej.

Snažej se mě všichni přesvědčit.

A já jediný co vím,

že čím víc informací vsřebávám,
tím víc zjišťuju, jak zoufale málo znám.

Vím, že nic nevím.

Zase NIC. Zase NICota.

K čemu mi je uvědomění si,
že vlastně NIC nevím??

Kvílím si sám pro sebe,

protože jakej má význam zatěžovat ostatní?

Každej má svejch problémů dost,

a ještě ty moje navíc? Nemá významu.

Jen kochat se svojí absurdní, tragickou,
a komickou beznadějí.

Jenže čím víc ji poznávám,

tím víc se bojím, že proleze

mé tak již hluboce podělané vědomí.

Co můžu odevzdávat?

Snad jen tu zasranou nicotu?

Ale kdo touží po nicotě?

Chceme být šťastní, chceme se smát,

chceme aby byli všichni šťastní a měli se rádi.

Nevěřím, nikdo mě nepřesvědčí,

že to není jen pokrytecký lidský přání,

jímž se snažej zakrejt svůj vlastní strach.

Z pravdy.

Chcete se zasmát? Já sem totiž vtipnej brach,

jako malej sem se přežral vtipný krupicový kaše,

kteřou sem nechtěl, kteřou k smrti nenávidím.

Jen ji do mě nějaká kráva ve školce furt cpala.

Tak opravdu chcete se zasmát? No tak poslouvejte:

CHCI SE ZABÍT. Nevím sice přesně kdy, vím však jak,

ale hlavně už vím proč. Chci bejt příkladem, jak všichni

skončíte. Já už to vím a jsem na to připraven.

Smějete se?? Cha cháááá... Máte ze mě strach?

no tak si zavolejte na linku bezpečí.

"Dobrý den, můžeme Vám nějak pomoci?"

"Mám strach ze smrti."

"To mi musíte povědět víc."

"Jeden magor tvrdí, že jednou všichni zemřeme, a já tomu nemůžu uvěřit."

"Co to je za rouhače?"

"Tvrdí, že nebudeme věčně mladí, krásní a šťastní."

"Tak s tím vám nepomůžu, protože blbě žvaní, nejjednodušj jak se zbavit strachu je zničít ho."

"Děkuji mnohokrát."
No ták!!! Přijďte mě zlikvidovat, přijďte si mě zničit,
jsem na vás připravený a těším se na Vaši návštěvu.
Budete se bát, vlastního dechu,
budete se bát vlastní myšlenky, budete se smát vlastním
výkalům, poznáte co je to teprve mít strach!!!!
Strach z beznaděje. Ukončení života je pouhá legrace,
oproti prožití života v beznaději.

Dnes jsem se pod dlouhé době opět zasmál. Jako obvykle sám sobě. Brečel sem. Slzy mi kanuly z očí.

Já nechal je kanout na polštář a ten jimi nasákl. Násákl tragickéjma slzama, který vytryskly ze mě samotnýho. Nechal jsem je týct, protože se mi líbily. Aspoň něco co můžu mít k smrti rád, můj vlastní vědomí, který si uvědomuje svoje vlastní chyby. Z toho pramení řeka mého života. Jednou sem na mělčině, jednou se topím. Nerad se topím. Jednou jedinkrát mi to v životě stačilo, a ten film co mi proběh před očima byl zoufale krátký. Nyní již vím, jaký bude způsob mé smrti. Byl sem u Hostivařský přehrady, protože sem nevěděl kudy kam, kam se dát, kam jít, a co tam hledat. Nic sem tam nenašel, co bych taky já mohl najít, kromě několika hub, ale při pohledu na vodní hladinu sem si vzpomněl na mnoho let starý zážitek, kdy jsem poznal co to je stát na prahu smrti. Vryl se mi natolik do paměti, že se ho nikdy nezbavím. Ano, pokud se rozhodnu ukončit svůj život dříve, než mi bylo přisouzeno, a to právo mi nikdo nevezme a ani mě nepřesvědčí, že je to nesmysl, chci se utopit. Mám totiž strašnej strach z utopení. Okamžik, kdy se vnoříte do vody a plavete pořád kupředu, postupně vás opouštějí síly a břeh je tak daleko. Dostanete se k okamžiku, kdy vzdáte snahu o vlastní záchranu a ponoříte se do temné magické hlubiny. Čeká vás poslední klesání ke dnu, pak vypustíte poslední zbytky vzduchu a vdechnete vodu.

17:30 - 20:59; 16.6.2002; Praha - Hostivař

Post Scriptum: Jsem svobodný, divoký, zoufalý, smutný, veselý, nešťastný, hulím, fetuju, chlastám, nesportuju, do divadla nechodím, sere mě skoro všechno a NECHCI VÁM LHÁT!!! :-)

Jo píšu taky zlé texty, Wašek je okomentoval ve smyslu, že je to nebezpečná zbraň. Jo, tyhle texty taky musej ven, i když většinu z nich obvykle zničím. Nevím jestli je dobrý je pouštět ven, ale asi jo. Něco zlé je k něčemu dobrý.

21:15 - Praha je krutý město, rychlý. A nebo je to jen můj pocit, já newím, ale můj život se radikálně zrychlil. Furt se něco děje. Lítáte po známejch, nemáte skoro volnej večer. Neřešíte nic, neřeším spoustu věcí, narazíte na jednoho známýho, tu na druhýho(u) a tak. Nejhorší je, když narazíte na někoho, kdo je pro vás něčím zajímavěj, zvlášť, když je to ženská, ale průser nastane, když zjistíte, že furt lítá jako vy. Nemáte se šanci setkat, furt se něco přesouvá, tu je jeden, druhej je zase támhle, a je pak nějaká šance se blíž poznat???

Je to sajgon, a někdy se ani nedivím, že s tím někdo wobčas sekne. Blue Screen Of Death. Jestli mi rozumíte...

7.9.2002 - 17:10 Sobota, sobotěnkáááá... :-))

Jo, sedím v ryxlíku a čekám na wodjezd. A úúúž jedééém. Nějakej xixt odpísk, cosi za stvoření zabralo, vagón cuknul a dal se do pohybu. Pohoda klídek. Dvakrát po sobě sem se pořádně vyspal.

Spal sem ze čtvrtka na pátek asi deset hodin, a z pátku na sobotu zase asi deset hodin. Tělo si o to vyloženě řeklo. A bylo to dobře. Ta rychlost je unavující a smrtící. Sem tam někdy je dobrý si dát pohodu a klid. Žádné rachot.

Sice sem se včera večer a dneska odpoledne, zase minul s Marcelou, no trochu mě to štve, ale co s tím nadělám. Ale zrovna s touhle osůbkou, byx se fakt rád někdy srazil v klidu a bez rachotu. Jo, asi se budem muset zkusit domluvit na nějakým pevným termínu. Nu což, snad někdy...

No, každopádně, ještě klika, že dorazila aspoň Kristýna. Kdyby to dneska odřekla i ona, tak byx byl asi docela zpruzenej, páčto byx defakto vytux v Praze celej den zbytečně. Jo, fakt sme dobře pokecali, pohoda klídek. Je dobrý se na některý věci podívat z jinýho (ideálně cizího) pohledu, je to jedna z dobrejch cest jaxe dostat do klidu a zamyslet se nad některejma činama. Jo, škoda, že sem se nemoch zdržet dýl, jo, je to pohodová holka, která má problémy asi jako každěj z lidí na Zeměguli. Jo, mám ji fakt rád, už pro její pohled na svět.

No a ve finále sem se docela zasmál, protože sem Kristýně říkal, že sou některý tramwaje rozesraný, že stejně jezdej jinak, že je v dopravě bordel, načež mi řekla něco ve smyslu, že je to v oaklandu, pročez sem sednul na tramwaj číslo 16, která měla jet podle jízdního řádu do Jindřišský, ale na Karláku to vzala k mému přeqapení směr Štěpánská, a já teprf v ten okamžik zjistil, bleskovým pohledem na ceduli s trasou, že je tam napsáno "od 20.8.2002 dočasná změna trasy". Jo, taxem se fakt sám sobě zasmál a vystoupil sem na lpáku, habyx došel na Lahvní nádraží pěšom. Prostě, pražská MHD je fakt hustá džungle, kde na vás na každý zastávce číhá děsný nebezpečí v podobě nejistoty, jestli pojede to či ono, ale hlavně kam to vlastně jede. Jo, xudáci důxodci... :-))

Jo, takže i když mám problémy, začínám se dostávat do jistý pohody, kdy mi slouží k pochopení hrubost posledního tejdne. Ale jo, pohodička klídek. Konečně... Jen se nesmím teďka nexat vytáčet, a prostě musím některý věci řešit. Fakt ani nic neřešení, nic nevyřeší. Jo, hustý slovní spojení, ale připadá mi tuhle chvíli logický... :-))

8.9.2002 - 00:06 Neděle ...

... a ani sem si nevším, že přišla. Dostal sem smsku od Marcely. Jo, je hustá a v tuhle xvíli značně nezweřejnitelná... :-)) Sem docela slušně na kashi... A proto přejděmež k umění. A budete si moci i zahlasovat na oblíbeném anketním místě. Mimoxodem poslední anktea ukázala, že si jednoznačně můžu vest deníček na Internetu. Tákže... TÁÁÁkkžeeeee... JE TO TU!

□Jsem na louce a nejsem tu sam
sneci tu jsou
sneci tu jsou
sneci tu jsou
a ty
a krapniky
co chces jeste po mych ocich?

12:37 - Ty wole, jak já nesnáším soudruha Grebenička. Zase se na mě ten člověk smál v televizi. Je to fakt nechutnej slizoun, hodně nechutnej... Už jen od pohledu... Prostě člověk s výrazem vraha.

Jináč sem qalitně přežranej... :-))

13:26 - Jo, sedím zase we vlaku a jedu nafštívít babičku. Huž sem ji dlouho neviděl, a navíc si před měsícem zlomila ruku v krčku. No jeden z těch úrazů, kterej není ve stáří úplně tak nejvhodnější. :-(Jo, teďka wokolo mě prošlo hezký kotě. Jen tak mimoxodem... :-)) No jináč, co se týče tý básničky o kousek vejš, kdybyste náhodou přemejšleli, kdo ji napsal, tak vězte, že jsem **to já nepsal**. Kdyby

čistě náhodou měl někdo tendenci nějak jaxi jinak... :-) Defakto se jedná o jistej ftip, kterej chápu já a pak ještě dva lidi... Takže hlasujte, seč vám síly stačej.... :-))

Jináč ještě k Tlustý čáře. Diq za pár pozitivních reakcí. Jsem (a budu rád), když se to někomu bude líbit. Popravdě řečeno, napsal jsem to jen kvůli sobě, což mi umožnilo si ujasnit spoustu věcí. Myslím, že to není o tom, jestli vás někdo ve škole naučil nebo nenaučil psát. Není to ve škole. Myslím, že to má každěj v sobě a jen si prostě musíte najít přesně ten způsob, kterým vyjádříte své pocity. Já už strašně dlouho zjišťuju, že psaní je pro mě ten nejlepší způsob. Čím víc toho napíšete, tím víc dokážete některý pocity popsat. Takže když budu to samý, co cítím teďka popisovat, dejme tomu, za rok, tak to bude zase jiný. Prostě myslím, že je to o tom, jak se každěj vyvíjí.

No a popravdě řečeno, znám pár lidí, který píšou ještě líp než já, a nevím proč, nechtěj s tím jít ven a nebo nemaj možnosti. Přišel sem na to, že psát do šuplíku je úplně nahovno. Nemáte to s kým probrat, nemáte to komu moc dát přečíst. Internet je geniální médium. Je svobodnej, totálně svobodnej, kde si můžete dělat co chcete. Ale hlavně dává možnost lidem, jako sem například já, zveřejnit své pocity, emoce a zážitky. Fascinuje mě výhoda, že nemusím své stavy nikomu tlačit pod nějakým násilím, ale jen a jednoduše je nabídnu ostatním, a když se s nima někdo ztotožní, byť že jen částečně, jsem velice rád. Krom toho, to má děsnou výhodu, že poznátu vskutku celou řadu hodně zajmavejch xixtů.... :-)) A wo tom to je... :-)) Není to o drogách, není to o tom, jestli máte zkušenosti s marihuanou, hašišem, LSD, extází, kokainem, houbama, perníkem, šalvějí, alkoholem a já nevím čím ještě, je to prostě o lidech. Je to jen o lidech, který potkáváte a poznáváte. Jo, je fakt, že drogy v tom hrajou roli, někdy hodně velikou, protože se prostě pohybuju mezi lidma, který maj minimálně zkušenosti s marihuanou, ale všichni z nich maj svoji práci, své zaměstnání, své přátele, své okolí, ve kterým žijou, a tak drogy občas berou, defakto jen ze stejného důvodu, pro jakej choděj některý zase na fotbal a na piwo.

Tyhle zkušenosti mi dávaj možnost a hlavně nechut' odsoudit hnedka někoho třeba jen kvůli tomu, že jel dva roky na perníku a teďka si dává jen čas od času, nemůžu odsoudit člověka, kterej se prochlastal do deliria tremens, nemůžu odsoudit ani ty lidi, který mi řekli, že sem hlava vyhulená a že bych měl trochu omezit a hlavně se nad sebou zamyslet. Zvláště, kvůli tomu, co sem prováděl od minulýho štvrtka. Jo, byl to hodně hustej tejdén, na můj vkus až moc. Zatím se o tom nechci zmiňovat, ale pár lidí už to ví. Fakt drogy nenabízej východisko z beznaděje a nouze, tohle jediný vám nevyřešej, i když se to na drogách může zdát. Jo, sou to ty stavy, kdy nic neřešíte a ste děsně a totálně šťastný. Pak najednou dojedete a co teď? Problémy se zase vynořej zpoza mlhy a opět se hlásej o slovo. Jediný možnosti, který snad zbejvaj sou buď:

- a) Našlehnout se drogama znova;
- b) Nic, ale vůbec nic neřešit;
- c) Snažit se vyřešit aspoň něco.

No, mě zatím vyhovuje za cééé, jo na ééé už nezbylo místo :-), takže sem si to zase trochu všechno srovnal v řepě, a řeším jen něco. Už si holt zase připadám jako normální člověk.... :-))

16:06 - Jo, zase sedím ve vlaku a jedu nach Prag. Pohoda klídek. Akorát mi doxázej baterky a docela mě vytáče blybý lidi, co řešej vlak, že se jako dveře sami nevtváraj dveře, že si je musej votevřít v Praze. Fakt nechápu, jak někdo může mít strach z toho, že se mu nevotevřou nebo že nevotevře dveře. Prostě sajgon, navíc jel ve vlaku fakt divnej chlap, asi byl wožralej. Jo nesnáším takový ty hospodský typy. No nic, the end of baterky... :-))

23:52 - Jo, byl sem na zkoušce. Jo, ať žije folk... :-)) ač teda tenhle žánr až tak nemusím, dneska to byla pohodička, dali sme pár džojntů, zasmáli se, a něco se zahrálo. jo, a ty romanovy texty nejsou až tak špatný... Jo sajgon... poslexnu si nějakou muziku a du spát.... :-))

9.9.2002 - 19:37 Yux!

Jo, dnešní den je pohodička, dopoledne sem nic moc neudělal, páčto to tak nějak dopadlo a

wodpoledne sem se věnoval drobněj změnám na déenesku. Jo, což mi říká, že byx se měl vrhnout na stavbu novýho DéeNeSka.

Vzpomněl sem si, že sem slíbil se na něco zeptat, taxem to udělal, ale zase sem zapomněl, že sem měl vyzvednout vyvolaný negativy. Fakt náhul, a nic sem přes den nehulil... :-)) Zapomínám na nový věci a vzpomínám na starý. :-)) Vzpomínky sou fajn věc, ale nesměj vás házet mimo zažitou realitu.

Fakt musím konstatovat, že to hulení má něco do sebe. Myslím, že ta sobotní historka bude asi ještě o něco složitější, protože podle jízdnic řádů šestnácka opravdu nejede do Jindřišský, dneska sem to konzultoval s programama jízd. Protože sou jen dvě možnosti a to:

a) sem se mírně překouk (což by mě ani nepřeqapilo)

b) v sobotu tam byli ještě starý jízdnic řády a dneska je někdo vyměnil, což bych prohlásil za hodně krutej ftip...

Každopádně mám takovej pocit, že sem ještě navíc zamlžil Kristýnu, protože mám jen takový mlhavý tušení, že nasedla na X-B vo který sem ji řek, že jede na Ípák, že ta mi do Jindřišský nejede. A vona ta swiňa jede... Jediná tramwaj z palackýho co jede do jindřišský. Fakt by mě zajmalo, jak to teda celý bylo... :-))

Jináč sem začal na prodejně konfigurovat nowej fajrwol. Je to zábava, konečně ta správná tvůrčí činnost, kdy zase můžu přemejšlet a co kudy kam pude. Prostě hledání všech možnejch variant. Navíc pronikám do stavovýho fajrwolu a fakt sem úplně přeqapovanej, jaký je to geniální. Sice mám ještě nějaký problémy s aktivním ftp, ale hlavně že chodí pasivní... Sajgon, čeká mě teda překlopení starýho fajrwolu na nowej.

11.9.2002 - 00:28 O je

V Palestině maj státní swátek a Usama bin Ladin pořádá výroční party. Copak dneska spadne? Jsem unavenej. Dodělal sem firewall k mé spokojenosti. Ještě pár detailů, nakonfigurovat Squida a je to. Jináč sem strávil celej večer zpracováváním nový várky fotek. Náhul, je to wokolo 90 wokýnek.... Končím, pro dnešek...

17:19 - Hmm... Možná, že se můžu na základě deničku jevit jako uplná totální feťácká troska, možný je, že by mě u nás ve městě označili za feťáka, ale jak moc se odlišuju od ostatních? Chodím do práce, prachů mám tak akorát, chodím do kina (občas), jím (teďka zase dost.. :)), spím, dejchám, nakupuju, řeším problémy, někdy sem úplně v prdeli, někdy sem zase úplně šťastnej? Každěj z nás s něčim experimentuje, já sem možná sám nějakej nepodařenej experiment, ale wo co de??? Když si chci něčeho šňupnout a nemám chuť říkat ne, tak proč si nešňupnout, když si chci dát jointa a nejsem zrowna překouřenej, tak proč si ho nedat? Když mám chuť na pizzu, tak si dám pizzu (pokud mám praxy) :-)) a podobně... Jak moc se odlišuju???? Doufám, že moc... :-))))))))) Cha cha cháááá.. Ftíp... Ale to je fuk... Sem v takovýh to přízemním stavu, kdy sem sice rád, že sem rád, ale mohlo by to bejt o něco lepší... Ale to je taky fuk... Sice mi chybí pár věcí ke štěstí, ale tak nějak sem se smířil s osudem a tak to píchám... Je to fuk.... V poslední době má nová oblíbená hláška... Ale to je taky fuk.... :-)

19:22 - Jo, zaktualizoval sem sekci s fotkama. Takže tu sou... **wobrázky děsnýho qanta wody ... :-))**

12.9.2002 - 13:10 Je to fuk

Jo, je to fuk. Je fuk, že dejchám. Je fuk, že spím. Je fuk, že jím. Je fuk, že seru. Je fuk, že hulim. Je fuk, že žiju. Vlastně je to celý fuk. A won tom to je?? Ne, je to fajn. Je moc fajn, že sem konečně přistoupil na hlášku "už to neřeš". "Už tu Roxy neřeš." No jasně, Roxy je vyplavená tak už ji neřeším.

Co by na to říkalo okolí, jak by se tvářilo. Popravdě řečeno, tahle představa mě hodí do takovýho divnýho klidu, sem spokojenej a nic neřeším. Jakoby se v hlavě přecvaklo něco, co způsobí, že sem v pohodě a že nic neřeším. A tak se bavím třeba patnáct minut a přemejšlím co by říkal ten, a ten, a ta, a ta... Nikdo nechce o smrti slyšet a přitom je jí kolem nás strašně moc. Jednou sem se vracel z nějaký párty a na cestě ležela čerstvě přejatá kočka. Z břicha ji lezly střeva a hlavu měla rozraženou a její bílej mozek vyhrěznul na silnici. Viděl jsem ji z dálky, bylo mě jí líto, měl sem chuť zabít toho řidiče co to udělal, musel jsem jít o blok dál, protože sem nevěděl, jestli bych pohled z blízka ustál a nepobil se. Ale vona byla mrtvá, tak už to neřešila. A jestli někde umírala hlady nějaká maličká koťátka, fakt newím... Ale trochu sem jí záviděl... Ale to je fuk...

19.9.2002 - 15:24 Pohoda den

Jo, takže fčera sem si sam pro sebe dořešil pár posledních problémů a pak jsem se mohl konečně začít zase účastnit společenských konverzací. Bohužel vyprávění o přejeté kočičce se u jedné slečny se nesešlo s velkým zábavným úspěchem, takže pozdější ohodnocení mé osobnosti bylo, že jsem "zvláštní společník". Což mě nijak nepřekvapilo a bavil sem dál pozorováním stropu a pronášením trapných společenských hlášek jako například "Pojďme rozbít žárovky", "ty lustry sou velký". A tak podobně. No prostě sajgon....

No a teďka sem xtěl něco napsat, ale vzhledem k tomu, že právě praktikuji jakýsi podivný sex po internetu, seru na to a du se věnovat svému novému Squidu... :-))

20.9.2002 - 23:08 Já sem fak kokot...

No jinaxe to fak říct nedá. Někdy kolem půl dvanáctý sem napsal nějaký dnešní aktuální zápis, jenže až teďka, v jedenáct hodin večer, sem zjistil, že sem ho zapomněl nalejt na server. No fak sem žil celý den v domění, že sem to proved....

Co se týče tý schůzky s Majklem. No hustý, hustý.. Myslím, že mě silně oplatil to jaxem ho někdy na jaře zhulil já... :-))) Jako fakt že jo. Možný je, že se zase uvidíme na jaře a že zase zblafnu já jeho... :-))) No to je fuk, hlavně že je prdel.

Jináč sobotní Štvanice. Prima koncert, prima akce, děsně sme se, zcela nečekaně zblafli, a vzhledem k tomu, že byly děsný fronty na piwa, se zkonsumovalo pár míchaných nápojů, takže popravdě řečeno, nejsem si jistý tím jaxem se dostal do Hostivaře. Navíc sem tam jel přískokama různěma tramwajema, abych jako předposlední jel štyrkou, která měla skončit někde na Strašnický, jenže totálně zcela nečekaně jela až do Hostivaře, čímž mě teda docela zmátla. Fak hustý.... :-))

Ani sem se nezmínil o svém novém kanclu. Jo prima věc, ještě sme nekoupili lampu, takže tám máme docela tmu, ale to je fuk. Jináč je tam takovej ten starej vejtah, na čudlíky. Prdel největší je, že je strašně podobnej vejtahu, kterej je v našem baráku, kde sem žil jako malej parchant. No takže, jaxem vyblblej mačkat dycky číslo tři, tak naprosto pravidelně každý ráno zmáčku, zcela mechanicky trojku místo štyřky. No a každý ráno si nadávám do kokotů, ale stejně si navíc dycky vytáhnu klíče a hledám klíč od bytu. Fakt hustý...

No jináč sem před chvílí zhlídnul filmeček "Mechanický pomeranč" a je to velmi, ale velmi hustý dílko. Fakt sem tak dobře dlouho nepobavil nad výtečným, místy silně cynickým, humorem. Foprafdu nátěr... Vřele doporučuju... I knížku... No a to je asi všechno, protože mě čeká "Saló aneb 120 dnů Sodomy". Echt, třeba to bude bejkovina, která má okolo sebe vytvořenou jen nějakou auru zakázanýho ovoce.... Kdo ví...

Jo, a dneska sem měl jen jednoho džojnta. Fakt divný.... :-)))

Onyx se vysral na prodejně Zdeňkovi pod nohy.

21.9.2002 - 12:17 co se bude dneska dít?

Ty wolowé, to fak teda newim. Ale wim jedno. Nejspíš to bude zasraně hustý. Ale co... Když už má bejt prdel, tak weliká.... :-)))

Jinaxem si dal fčera dal "Salo aneb 120 dnů Sodomy" a musím říct, velmi ale velmi hustý dílko. Hlavně mě dostal konec. "Máš holku?" "Jo" "A jaxe menuje?" "Margarita". Hustý... fakt že jo... Fašismus je opravdu anarchie a všichni anarchisty jsou fašisti... :-))

23.9.2002 - 11:50 luxusní wejkend

Ty wado, prožil sem si příjemnej wejkend. Sobotu večír bych prohlásil za velmi TĚŽKOU POHODU. Velmi. Sem zvědavej jaxe to všechno vyvine dál. :-)) Krom toho sme se byli s Marcelou podívat v Karlovejch lázních na nějaký párty, hrál tam nákej známej týpek a hustý... Jaxme nebyli vyéčkovaný, tak mě připadali ty lidi divný... Jo, fakt sem přemejšlel, že technaři sou děsně směšný... A pokud nejste na párty vyéčkovaný, tak dvojnásob. Jo, bavil sem se možná víc, než kdybych byl vypálenej po koulích. I když to uhlí... :-))) Ale t je fuk... :-)) No, ale rozepišu se asi víc večer... :-)))

15:18 - Přeregistrovávám DNS záznamy firmy... Taxem zjistil, že naše doména je registrovaná na nějakýho němčoura a že na něj vůbec nikdo nemá žádný kontakt... Sem zvědaf jaxe to vyvrbí... :(

20:58 - Ty wole. Ty **fotky** mě daly pječně zahulit. Skoro dvě hodiny sem ztrávil tím, že sem zmenšoval a připravoval skripty. Sajgon. Docela mě bolí za zádama. A přitom sem pouslouchal nějaký industriální projekt XEBOX, na kterej mě upozornil BAF. Snaha vygenerovat formulář na změnu na změnu nějakých parametru našich DNS záznamů dopadla neúspěšně, fakt newím co sem dělal blbě, když podle mě bylo všechno nastavený dobře. Jenže se mi nechce obviňovat NIC.CZ, že jim něco nefaká, protože je dost dobře možný, že je furt chyba mezi židlí a klávesnicí. Taxem se nasral a poslal emajla xixtovi, kterej byl uvedenej jako technickej kontakt. Fakt paradox, na našem DNSku visí asi 20 domén, ale naše vlastní doména je registrovaná na nějaký úplně neznámýho Bennyho Klingona či koho. Fakt k nasrání. Jináč něco ze života. S Markétou sem někdy minulej tejden vyměnil několik velmi řešících emajlů, kterejma se nic nevyřešilo a já je zakončil (mladá dáma se jistě neurazí, ale nýbrž se znova dozajista hlasitě zasměje, když zveřejním svoji vcelku zábavnou myšlenku ;-)):

ja tedka vlastne resim, jestli to co resim resim spravne, protoze vlastne vyresim to, ze sem nic nevyresil a tak furt resim, jestli sem si z toho reseni, nevyresil nakej problem, kterej zase budu muset resit. no a co sem vyresil??? :-)))) uplny totalni nic... :))

Myslím, že by stálo zato zveřejnit celý emajly, ale do toho se mi stále nexce, páčto se tam řešej celkem osobní veci, ale jak říkám "nikdy neříkej nikdy". :-))

Sobotní večer byl opravdu těžká pohoda. Už dlouho sem takovej večír nezažil. Fakt sem něco takovýho zoufale potřeboval. Pohodička, pohoda. Akorát mě mírně vytáčelo, že všude kam sme s Marcelou vlezli skoro nejela klimatizace, takže sem se potil jak dobytek. A to sem nevykonával žádnou pohybovou činnost. Kromě nějakýho toho fotbálku u Suda. Ale docela mě bylo líto vyéčkovanejch lidí v Karlovejch Lázních, protože tam to bylo hodně nechutný. Zasraně nechutný. Jen ste vlezli do sálů a první co vás praštilo do těla byla tepelná stěna. Myslím, že to je od majitelů a pořadatelů vcelku velká nezodpovědnost, protože přestože jsou při vstupu nějaký ty tělesný prohlídky, musí jim bejt jasný, že strašný kvantum lidí si fičí na nějakých těch tanečních drogách. Jo

silně si to tam říkalo o kolapsy organismů. A nikdo podle mě nemůže popřít, že si tam lidi na éčkách (i když si někdy říkám, jestli jsou dnešní éčka wopravdu plný mdma) neswištěj. Ale každej by měl znát rizika, který sou při každým požití jakékoliv substance. Ale to je fuk, já rady rozdávat nemůžu. Každěj si musí tyhle věci uvědomit sám.

Jediný co nemůžu a nechci udělat, je odsoudit hnedka člověka, kterej má za sebou nějakou závislost. Každěj z nás je na něčem závislej, a já prostě nemůžu říct "hele, ty si jel(a) na perníku, taxi feťák(čka). s tebou nexci nic mít", nemůžu říct "hele, ty seš wožrala, seru na tebe", apod. Nemůžu, snad možná díky zkušenostem a životním zážitkům, který mám za sebou (co myslím, ví jen málo lidí), ale všechno je věc důvěry. Nezáleží jen na mě, ale záleží taky na lidech, kterejch se to týká, je to jen o důvěře a o ničem jiným, snažit se musej všichni. Někdy vybudovat si důvěru je hrozně těžký a stojí to hodně času, ale dost možná, že výsledek je pak o to sladší. Kdo ví... Ja to tak cejtím... A připadám si o něco lepší než všichni ti, který se otáčeje a pohoršeně se rozhlížeje, kdože si to zase usral, ale přitom v tichu domova hlasitě prděje do peřin.

V neděli sem se zúčastnil karnevalu, kde byla Marcela za medvěda a Kát'a za králíka, no prostě akce pro děti. Udělal sem pár fotek a docela sem koukal, že pár rodičů to celkem vzalo vážně a svý ratolesti celkem hustě vyparádilo. Fakt, že sem viděl pár luxusních masek. :-)) Jo a pozdní odpoledne sem ztrávil u Bushky přeinstalováváním počítače a nějakou tou konfigurací sítě. Ten kompjútr si o to už říkal, a navíc v něm byl nějakým hodně brutálním způsobem zažranej nějakěj podělanej virus, se kterým si neporadil ani zaměstnanec firmy Microsoft... ;-) Prostě sajgoon.. :-))

Zvláštní věc. Od pátku sem měl jen dva jointy a nijak to neřeším. Proč taky, tak nějak mi to nevadí a mám pocit, že sem i rád. No, což neznamená, že kdybyx zcela úplně náhodou našel někde na ulici kilo hašiše, že bych neměl velíkááánááánskou radost... :-))) Ale je to fuk. De vo howno, netrpím naprosto žádnějma abstinenčníma příznakama, teda až na to, že se mi klepou ruce, furt motám filtry, myslím jen na hulení, vidím dvakrát a leje ze mě pot. Its joke, sem mladej spokojenej muž, se svejma specifickéjma problémama, ale bez potřeby bejt nějak na sračky zhulenej. Nevím, jaxe motám okolo lidí co hulej, jaxe motám mezi lidma, kde se drogy hejbaj, zjišťuju, že ovlivňuju pohled na svět. Takový klasiky, jako, že většinou ten kdo prodává v drogách jede taky jsou ty nejmenší. Popravdě řečeno, kdybych moc chtěl, moch bych sehnat úplně cokoliv a řekl bych, že nejspíš v jakýmkoliv množství, ale seru na to. Stává se mi, že si mě sem tam někdo řekne jestli bych nemoch sehnat tohle nebo támhle, ale posílám je slušně řečeno do hajzlu, resp. to nějak zamluvím. Nemám zájem cokoliv dýlovat. Hlavně na to nemám žaludek a lidi by si zvykli. Sou prostě věci, který se rozkřínou hodně rychle a už ted'ka mám pocit, že spousta lidí mě má za magora a feťáka, holt prostě nechtěj vidět to ostatní. Že chodím do práce, na jídla, do kina, za kamarádama, že mám svý problémy s holkama, s prací, s penězma, prostě úplně ty normální klasický věci, co zažívá úplně každej, jen o nich třeba nepíše. Někdy mám pocit, že lidi snáž viděj to horší než to lepší. Musím na to říct akorát jediný. Je to fuk... Ale není... Jen si musíte otevřít oči dokořán a k tomu vám může zkušenost se závislostma a s drogama pomoct. Když si to uvědomíte tak jak potřebujete. Smažit, hulit, chlastat jen qůli tomu, abyste nic neřešili, abyste měli v hlavě prázdno, nemá význam. Ale někdy se takovej rachot ve škebli zvládá dost těžko, těžko se zastavuje. Svět je krásný místo, ale není jednoduchý a pokud na každou otázku hledáte odpověď, snadno se dostanete do průseru. Chci vlastně na všechno znát odpověď?

Pražská hromadná doprava. Je to stále silnej náhul. Cestování za současného stavu pražský MHD je psychárna jaxvině. Někdy si říkám, že sem se stal součástí těžky psychologický bitvy. Občas přerůstající ve fyzický konflikty. Bratr se prej přichomejt k nějakýmu násilí, já teda ještě ne, ale někdy si říkám, že by stačilo jen trochu lidí popošťouchnout a už by se tramvaj změnila ve vroucí pojízdněj kotel, ze kterýho by okýnkama lítali části lidskejch obleků, údů a jinýho spotřebního materiálu. Skoro každej se snaží používat všelijaký zákeřný zbraně, jen aby si sednul. Já dělám, že nevidím neslyším, a protože jezdím z konečný, pokaždý si sednu. Některý rodiče si berou do tramwaje svý děti, aby mohli působit na city, důchodci si berou svý křížky na krku, berle a starý zatuchlý oblečení. Prostě pokud chcete cestovat v Praze někam dál než jen jednu zastávku, musej jít všechny ohledy stranou. Musíte se naučit ignorovat to co do vás bylo kdy slušnýho nalitý, musíte se naučit poznávat, kdo si fakt potřebuje sednou a kdo ne. Nejhorší to maj podle mě lidi, který nejsou na pražskou dopravu zvyklí. To znamená všichni ti občasní návštěvníci, který sou zvyklí, že u nich na maloměstě si prostě

sedne, když přistoupí někdo o pár let starší nebo mladší, okamžitě vstane. Na to v Praze v tomhle čase zapomeňte. Uvědomte si, že metro nejezdí o wejkendu, že sice jezdějí náhradní busy, že chvíli trvá, než pochopíte kam co jede. Musíte zapomenout na slušný vzhled a musíte uvolnit všechny ty zvířecí pudy, který se moderní civilizace snaží potlačit. Musíte uvolnit to, co máte ve vínku odedávna. **PŘEŽÍT ZA KAŽDOU CENU!!!!** Pak jediné máte šanci dostat se z místa A do místa B. A občas se stane, že jedete přes místo C a D, nebo že skončíte i v místě E, kde ste neměli vůbec v plánu být. :-))

Kurwa, sem se nějak rozjel. Tak snad závěrem pro dnešek: Je krásnej sychravej podzimní pozdní večer. **22:45**

24.9.2002 - 12:37 :-)

Právě sem se velmi, ale velmi hustě vysral.

Onanie, nymfomanie, satiriasis

Príznaky: nekontrolovatelná onanie jako součást neovladatelného sexuálního chování psů je neřídka jediným a klíčovým symptomem vážných nemocí - postižení mozku včetně mozkových nádorů nebo epilepsie, zánětu pohlavního a močového ústrojí, střev, postižení vegetativního nervstva nebo psychóz. Neřídka však je jen projevem tzv. "silné sexuální konstituce" a následkem neřešených "osobních záležitostí". Často přechází v satiriasis a nymfomanií. V zanedbaných případech může pes trpící výše uvedenými problémy způsobit závažné nepříjemnosti svým majitelům.

Ověřené léky:

Staphysagria - dráždiví, hubení až vyzáblí psi. Sexualita přechází v agresivitu. Pes útočí na všechno, čím je schopen uspokojit svou sexuální touhu. Jde o děti, kočky, rodinné příslušníky majitele i návštěvy. Nejsou-li poblíž živí tvorové, ukojí pes svůj chtíč sám. Tito psi mají sklon ke svědivým, dráždivým, mokvajícím a lepkavým ekzémům, jež se vyskytují většinou na hlavě, na očích a hrázi. Dochází k rozpadu zubů, což má za následek bolesti při kousání.
Dávkování - 2 kuličky 1 krát denně, ředění C30 až C10 000.

Bufo rana - projevuje se období sexuálního vzrušení, v níž má pes snahu zůstat o samotě. Přitom pes odmítá plnění povelů majitele. Neřídka následuje epileptický záchvat. Platí pro psy trpící sníženým intelektem a možností výcviku, tito psi bývají skleslí.
Dávkování - 2 kuličky 1 krát denně, ředění C30 až C10 000.

Murex purpureum - stále neukojitelné sexuální vzrušení. Psi jsou přecitlivělí v oblasti vnějšího pohlavního ústrojí. Proto i sezení může způsobit pohlavní vzrušení. Nymfomanie může propuknout i mimo dobu hárání. Děloha je zvětšená a může dojít ke změně její polohy. Nepříjemný pocit nutí psa k tomu, aby sevřel nohy a držel je v této poloze.
Dávkování - 2 kuličky 1 krát denně, ředění C30 až C10 000.

Pulsatilla - hojně žlutozelené a poněkud dráždivé výtoky z pohlavního ústrojí u psů i fen způsobují podráždění přecházející v pohlavní vzrušení. "Objektem" pro sexuální dráždění psů mohou být nejen okolní předměty, ale i rodinní příslušníci majitele psa. Tito psi mají obvykle vlídnou povahu a naprosto zbožňují, když se s nimi někdo mazlí.
Dávkování - 2 kuličky 1 krát denně, ředění C30 až C10 000.

Cina - neklidní, nervově vyčerpaní psi utrápení střevními parazity. Cizopasnici dráždí sliznice. Svědění konečníku je přenášeno na okolní pohlavní orgány. Periodicita je zhruba jednou za měsíc.

Psi za spánku kňučí a skřípají zuby.
Dávkování - 2 kuličky 1 x denně, ředění C30 až C10 000.

Platinum metallicum - zvýšené pohlavní vzrušení s přecitlivělostí vnějšího pohlavního ústrojí. Vnější pohlavní ústrojí svědí. Pro přecitlivělost nahrazuje onanie normální pohlavní styk, což má za následek poruchy celého reprodukčního cyklu. Pes není schopen zvolit si sexuálního partnera. Má labilní náladu, která občas stoupá až do extrému. Pes odmítá poslušnost a plnění povelů svého pána. Má sklon ke křečím, při nichž jsou nohy přitahovány k tělu. Nezřídka se stává, že se sexuální ukájení naprosto vymyká kontrole.

Dávkování - 2 kuličky 1 krát denně, ředění C30 až C10 000.

Natrium phosphoricum - svědění sliznice včetně konečníku a močového a pohlavního ústrojí někdy způsobuje pohlavní vzrušení. Tento stav je charakteristický pro psy postižené invazí cizopasníků. Psi kysele zapáchají.

Dávkování - 2 kuličky 1 krát denně, ředění C30 až C10 000.

Zincum metallium - křeče, křečovitě šhubání, mimovolný pohyb různých částí těla. Myšlení je zpomalené. Úporná zácpa a tuhá stolice. Výtoky z pohlavního ústrojí zapáchají. Občas se projevuje bezděčná onanie.

Dávkování - 2 kuličky 1 krát denně, ředění C30 až C10 000.

Origanum - při dlouhodobé sexuální abstinenci, např. je-li majitel psa přesvědčen, že tento pes nemá vhodného partnera, a nechce ho nechat připustit.

Dávkování - 2 kuličky 1 krát denně, ředění C30 až C10 000.

20:29

Dětem

Naše malý batole,
tváří se ňák nevrle.
Jídlo mu už nevoní,
že si spokojeně nevrní.
Nemá stále dosti,
vidět sou jen kosti.

25.9.2002 - 13:00 Divnej den

No jo, dneska je very, ale very divnej den. Šel sem schánět BAFoj knížku wod P.K.Dicka - Tři Stigmata... Venku je fak hnusný počasí, mží, vlhko se sere pod oblečení a je hnusná zasraná zima. Taková ta podzimní syxrawá nálada, která je fajn akorát tak z wokna. No, takže když sem šel tam, taxem potkal jednoho xixta wod nás ze sity, paxem teda hledal knihkupectví pod Jindřiškou věží. Sou tam tři, nejdřív sem vtrhnul do nějakýho s psychologickou literaturou, paxem vtrhnul do nějakýho s náboženskou literaturou, habyx si nakonec vzpomněl, že tam je Dračí doupě, specializovaný na sci-fi knihy. Jo, a tam toho Dicka měli. Za 68 kaček, taxem přepočítal fšexny svy praxy, napočítal asi 55kaček, taxem mu řek, esli by mi ho do zejtra nesxoval, won řek že jo a ještě se mě zeptal co se děje, že sem prej během dvou dnů už třetí, kdo se ptá na Dicka. Taxem mu řek, že fak newím, pjekně sem poděkoval a šel. Cestou nazpět sem potkal bratra, kterej čekal na svoji roštěnku před nějakou Argentinskou nebo Kolumbijskou ambasadou, prej tam xodí do školy na anglinu, ale spíš byx řek, že se jedná o Pabla Escobara.... :-))))

Sem si fčera nainstaloval nějakou novou Mozillu 1.2, fakt hustej browser. S moc pjekným skinem. Ne skínem, ale skinem, vy wolowé... :-)))

17:31 - Takže jen stručně. Za á sem se luxusne vysral. Za bé mě sere, co se děje wokolo xudáka Engeho. Dal si brko a co má bejt? Za cé mě sere, že pustili soudruhy Jakeše a Lenárta. No a za dé mí převedli glue record dnska, takže sem zvědavej co všechno přestane chodit..... :-))
No a proto du po dlouhý době na špeka...

26.9.2002 - 13:16 **Divnej den**

Hmmm.. Dneska mi není dobře... Víc fyzicky než duševně, ale to je fuk....

16:51 - Hmmm život je svině. Něco ftypnýho???? Včera sem se zhulil, naučil novou fintu na balení džojntů, dobře sme se pobavili a já se nakonec vystíhoval jaxvině. Za každěj krásnej okamžik se platí hnusnejma chvílema. Díky svejm stíhám sem si zase možná posral život, ale na to už ted'ka sere pes. Jedinej úspěch je snad to, že se mi podařilo dát do kupy ten posranej DNS server a rozxodit postfixe... its all moje malé dětičky...

27.9.2002 - 15:30 **Xcete vědět jaxe mám?**

MIZERNĚ. FYZICKY I DUŠEVNĚ. TENHLE ZKURWENEJ SVĚT MĚ NEBAVÍ!

16:50 - Můj oblíbenej text od Doors. Newim, proč, ale někdy mám pocit, že Morissonovi rozumím, ale toje fuk....

The End

This is the end
Beautiful friend
This is the end
My only friend, the end

Of our elaborate plans, the end
Of everything that stands, the end
No safety or surprise, the end
I'll never look into your eyes...again

Can you picture what will be
So limitless and free
Desperately in need...of some...stranger's hand
In a...desperate land

Lost in a Roman...wilderness of pain
And all the children are insane
All the children are insane
Waiting for the summer rain, yeah

There's danger on the edge of town
Ride the King's highway, baby
Weird scenes inside the gold mine

Ride the highway west, baby

Ride the snake, ride the snake
To the lake, the ancient lake, baby
The snake is long, seven miles
Ride the snake...he's old, and his skin is cold

The west is the best
The west is the best
Get here, and we'll do the rest

The blue bus is callin' us
The blue bus is callin' us
Driver, where you taken' us

The killer awoke before dawn, he put his boots on
He took a face from the ancient gallery
And he walked on down the hall
He went into the room where his sister lived, and...then he
Paid a visit to his brother, and then he
He walked on down the hall, and
And he came to a door...and he looked inside
Father, yes son, I want to kill you
Mother...I want to...fuck you

C'mon baby, take a chance with us
C'mon baby, take a chance with us
C'mon baby, take a chance with us
And meet me at the back of the blue bus
Doin' a blue rock
On a blue bus
Doin' a blue rock
C'mon, yeah

Kill, kill, kill, kill, kill, kill

This is the end
Beautiful friend
This is the end
My only friend, the end

It hurts to set you free
But you'll never follow me
The end of laughter and soft lies
The end of nights we tried to die

This is the end

18:12 - Krutej den, chaos, stěhování serverů, přeregistrace DNS záznamů, překonfigurování serverů, osobní problémy, newím jak moc mám šťastnej, ale aspoň ty pracovní záležitosti se snad zadařily... Kdo ví.. uvidím v pondělí až se to všechno prokešuje... píchám na to pro dnešek...

probudím hrůzou, kouřím jedno cigó za druhým a dneska sem šel po ulici a dostal jsem takovou představu. Prostě scéna z filmu, de chlapík, najednou se ozve taková ta hudba z divokýho západu a pomalým stříhem se přeneseme do doby divokýho západu, kamera najíždí na xixta v dlouhým černým plášti, s dlouhejma černejma vlasama a u pasu mu visej dva moderní magnumy. A okolo něj se lidi proměňej v samý maskovaný padouchy a won ve zpomaleným záběru vytahuje oba kolty s nábojema dum-dum a začne pomalu střílet po všem co je okolo. Ustřeluje jednu hlavu za druhou, jedna postava padá k zemi za druhou. No a takhle vystřílí celou ulici, krve až po kolena, všude na barákách rudý cákance, když tu najednou se na střeše zvedne postava a namíří brokovnici.... V tu chvíli borec cukne a kamera změní pohled na zhulenýho panáčka jak stojí na přechodu pro chodce a kouká na zelenou..... :-)))

14:51 - Právě se byl rozloučit první propuštěnej kolega.

14:57 - Někdy je mi z tohodle swiňskýho světa na blití takovým šíleným způsobem, že mám chuť se woddělat jakýmkoliv způsobem. Když má bejt swiňskej na mě, proč bych já neměl bejt swiňskej na něj. Ale jakej to má význam dělat??? Stojí za to přežít všechnen ten křik, všechnu tu bolest?? Všechny ty křeče, o kterejch si myslíte, že jich snad nebude nikdy konec? Že se nezastaví???? Kam až to může dospět??? Do stádia totálního šílenství a nenávisti vůči všemu okolo, i když vám lidi okolo dávaj najevo, že sou tady?? Je možný si je uvědomit? Není to o drogách, je to o myšlení, je to o něčem co je ve mě hluboko zakořeněný a nemůžu se toho zbavit. Bejt v pohodě, znamená vydávat strašnou energii, už jen ůlí tomu, abyste mohli hrát šťastnýho a spokojenýho. Jaxem rád, že mám teďka z hulení v hlavě rachot, kterej utlumuje všechny ty stavy. Ale až odezní??? Všechno rázem vypluje možná na povrch v hlubší a silnější podobě. A třeba ne. Kdo ví, já ne.

15:17 - Byl se rozloučit druhej propuštěnej kolega. Poslední kolegyně už myslím odešla, když sem tu nebyl. Byla tu dýl než já. Nezbejvá mi nic jinýho než jim popřát hodně štěstí. Je to škoda, byli to fajn lidi.

16:04 - **Hustej text, kterej vystíhuje to co dost často cejtím, ale co buď můžu souhlasit a nebo nesouhlasit.... To je fuk... :-))**

19:43 - Co když řeknete holce, že má krásný voči, ne proto, že s ní chcete spát, ale co když jí to řeknete proto, že vás zajmá jako osoba? Co když právě ti, který jí říkaj, že má hezký voči s ní taky nechtěj spát? Ale to je fuk a jinej příběh...

Ale to je fuk, chce se mi spát a chce se mi naposlouchat muziku, kterou sem nasosal.. :) **1.říjen 2002 - 11:13** = Budu stručnej: :-)

16:30 - Někdy se tak sebe ptam, jestli se někdy ty hnusný zprávy, hnusný stavy, přehoupnou a bude líp. Náš svět je zahlcenej informacema, ty špatný se šířej jako rakovina. dneska se prarodičům jedný známý stala krutá, hustá a tragická autonehoda. svět je swiňskej, a de ůlí tomu vůbec mít nějakou radost, nebo je jediný řešení únik do jinejch světů????? toť otázka, která se točí jen okolo a toho samýho. ale to je fuk...

3.říjen 2002 - 08:51 =

